

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Jaroslavou Křivánkovou ve věci

žalobce: B. C. T., nar. X, toho času v Zařízení pro zajištění cizinců Balková
1, 331 65 Tis u Blatna,
právně zastoupený Mgr. Pavolem Mlejsem, advokátem se sídlem
Římská 1222/33, 120 00 Praha

proti
žalovanému: Ministerstvo vnitra, odbor azylové a migrační politiky, IČO:
00007064, pošt. schr. 21/OAM, sídlem Nad Štolou 3, 170 34
Praha 7,

v řízení o žalobě ze dne 12. 5. 2025 proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 4. 2025, č. j. MV-65438-3/OAM-2025

takto:

- I. Rozhodnutí ze dne 30. 4. 2025, č.j. MV-65438-3/OAM-2025 se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobci k rukám jeho právního zástupce ve lhůtě 30 dnů od právní moci rozhodnutí 18 404 Kč na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobou napadeným rozhodnutím ze dne 30. 4. 2025, č. j. MV-65438-3/OAM-2025 žalovaná rozhodla o další opakované, již čtvrté, žádosti žalobce o mezinárodní ochranu

ze dne 15. 4. 2025 tak, že se řízení podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o azylu) zastavuje.

II.

Žaloba

2. Žalobce uvedl, že o mezinárodní ochranu požádal z důvodu politického a humanitárního pronásledování z důvodu svého aktivního sympatizantství s organizací Fehullaha Gulena (Hizmet). Namítá, že žalovaná porušila ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, neboť nezjistila stav věci způsobem, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a v rozsahu, který je nezbytný vzhledem ke konkrétním okolnostem případu. Dále porušila ust. § 2 odst. 5 správního řádu, když přijaté rozhodnutí neodpovídá okolnostem daného případu, ust. § 50 odst. 3 a odst. 4 správního řádu, neboť nezjistila skutečnosti hovořící ve prospěch žalobce a nepřihlédla ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, ust. § 12 zákona o azylu, neboť žalobce splňuje zákonné podmínky pro udělení azylu, ust. § 14a zákona o azylu, neboť mu v případě návratu hrozí nebezpečí vážné újmy a ust. § 68 odst. 3 správního řádu, nejsou patrné úvahy, kterými se správní orgán při hodnocení podkladů rozhodnutí řídil. V rámci podané žádosti žalobce jasně specifikoval důvody a předložil důkazy prokazující reálnou hrozbu mučení a nezákonného trestního stíhání v případě návratu do Turecka, kde jej místní orgány aktivně hledají v jeho bydlišti, a kde je označován za teroristu. Z tohoto důvodu nedokáže přesvědčivě vyloučit, že mu v zemi původu nehrozí mučení či nelidské či ponižující zacházení ze strany státních orgánů.
3. Žalovaná vůbec neposoudila, zda se v případě jeho opakované žádosti objevily nové skutečnosti nasvědčující tomu, že by mohl být vystaven pronásledování z důvodů uvedených v § 12 zákona o azylu či že by mu hrozila vážná újma podle § 14a téhož zákona a řízení zastavil s odůvodněním, že nově tvrzené skutečnosti nejsou způsobilé přivodit změnu závěrů předchozích rozhodnutí.
4. Zároveň se dle žalobce žalovaná nezabývala řádným zkoumáním, zda v zemi původu nedošlo ke změně situace, a to zejména s přihlédnutím k tomu, jak Turecko zachází s přívrženci Gullenova hnutí v širším smyslu, k čemuž žalobce předložil velké množství nových důkazů, s nimiž se však žalovaná nijak nevypořádala. Tyto důkazy nebylo možné předložit v předchozím řízení, neboť vznikly až po vydání předchozích rozhodnutí správního orgánu, konkrétně se jedná o rozhodnutí o udělení azylu žalobcova otce ve Švýcarsku jednoznačně prokazující politické pronásledování části rodiny žalobce v Turecku. Navzdory tomu žalovaná vůbec v rozhodnutí význam této nové skutečnosti nezohlednila a neprovedla důkladné posouzení možného rizika politického pronásledování v případě návratu žalobce do Turecka.
5. Dále žalobce doložil rozhodnutí tureckého soudu o odsouzení jeho otce ve spojitosti s organizací FETO, k němuž uvedl, že toto dokládá, že návrat do Turecka by pro něj představoval reálné nebezpečí politické perzekuce, mučení či nelidského zacházení či trestání a z rozhodnutí jasně vyplývá, že turecké orgány považují otce žalobce za člena uvedeného hnutí, jež je v Turecku vnímáno jako teroristická organizace. Vzhledem k rodinné vazbě a podezření ze sympatizování s tímto hnutím existuje reálné riziko, že i žalobce bude považován za osobu spojenou s touto organizací. Žalovaný k těmto

tvrzením neprovedl žádné dokazování a nezkoumal, zda v mezidobí důvody pro udělení azylu nevznikly.

6. Žalobce odkázal na jím předložená čestná prohlášení prokazující jeho tvrzení o hrozícím pronásledováním v případě návratu do země původu s tím, že se s nimi žalovaná adekvátně nevypořádala. Dále uvedl, že žalovaná nevzala v potaz skutečnost, že je žalobce v současné době ve špatném psychickém stavu, opakovaně zažívá panické ataky a byly mu podávány léky, po nichž byl otupělý a spavý. Nevzala v úvahu ani svoji povinnost umožnit žalobci vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí, přičemž důkazy předložené žalobcem dokládající systematické porušování lidských práv v Turecku, zejména vůči osobám spojeným s hnutím FETO. Z žalovanou shromážděných podkladů – stanoviska MV ČR z 9.4. 2025 a 6. 8. 2024 vyplývají praktiky členů bezpečnostních složek vůči osobám náležejícím ke Straně kurdských pracujících (PKK) či hnutí Hizmet.
7. Žalobce dále uvedl, že není pravdivé tvrzení žalované o tom, že jeho aktuální výpovědi jsou v přímém rozporu s předchozími výpověďmi, neboť se chtěl ke své situaci vyjádřit v rámci osobního pohovoru žádosti o azyl, avšak prostor pro to mu nebyl poskytnut. Žalovaná tak neprovedla řádné dokazování, nezohlednila nové důkazy a žalobci neumožnila právo na spravedlivý proces, což je v rozporu se zásadou materiální pravdy, čímž nejen porušila procesní předpisy, ale zasáhla i do základních práv žalobce na spravedlivý proces a ochranu před mučením a nelidským zacházením.
8. Žalobce dále poukázal na to, že během svého pobytu v ČR v letech 2019–2020 spolupracoval jako dobrovolník s organizací Mozaiky Patform Dialog z.s., jež je součástí hnutí Hizmet, a jež je považována za opoziční a nepřátelskou vůči současnému režimu a její členové i spolupracovníci jsou sledováni v zahraničí, včetně ČR. Z tohoto důvodu je vysoce pravděpodobné, že turecké orgány mají o činnosti žalobce pro tuto organizaci znalost, což je další zdroj nebezpečí hrozícího žalobci v případě návratu do země původu. S touto skutečností se však žalovaná dostatečně nevypořádala, ačkoli v případech jiných žadatelů o azyl uznala, že uvedené skutečnosti představují reálné nebezpečí vážné újmy, mučení či nelidského či ponižujícího zacházení či trestání, což představuje nejen porušení zásady legitimního očekávání, ale i zásady rovnosti a spravedlivého procesu. Toto opomenutí činí rozhodnutí žalovaného nepřezkoumatelným pro nedostatek důvodů a je v rozporu s judikaturou konzistentně požadující rovné posouzení obdobných skutkových okolností.

III.

Vyjádření žalované k žalobě

9. Ve vyjádření k žalobě dne 20. 5. 2025 žalovaná uvedla, že žalobce staví žalobu primárně na tom, že ve své opakované – čtvrté – žádosti uvedl nové skutečnosti a žalovaná pochybila tím, že je nezkoumala. Avšak nic, co ve své žádosti žalobce správnímu orgánu předložil, nenaplnuje požadavky na nové skutečnosti podle § 11a odst. 1 písm. a) a b) zákona o azylu a žádný z dokumentů ani tvrzení nijak nemění podstatu důvodů, na základě nichž žalobce opakovaně žádá o mezinárodní ochranu. Právní zástupce žalobce přistoupil k účelovým krokům, zřejmě ve snaze azylový příběh žalobce zdramatizovat, a to až v doplnění opakované žádosti, kdy se poprvé objevuje tvrzení o tom, že žalobce je neregistrovaným členem a sympatizantem hnutí Hizmet. Žalobce označuje prakticky každý závěr správního orgánu za chybný, avšak zcela ignoruje odůvodnění těchto závěrů,

aniž by se reálně vypořádal s důvody, jež žalovaného k jednotlivým závěrům vedly. Navrhla proto, aby byla žaloba zamítnuta.

IV.

Replika žalobce

10. Žalobce uvedl, že zásadně nesouhlasí s tím, že v rámci čtvrté opakované žádosti neuvedl nové skutečnosti ve smyslu § 11a odst. 1 zákona o azylu. Jím nově tvrzené skutečnosti objektivně nebylo možné předložit dříve, neboť nastaly nově či byly získány až po předchozím řízení, což žalovaná nevyvrátila, pouze obecně zpochybnila. Předložené dokumenty jednoznačně prokazují odůvodněnost žádosti žalobce.
11. Dále uvedl, že žalovaná nevysvětlila, proč nebyl žalobce připuštěn k pohovoru, přestože o to opakovaně žádal, čímž byly porušeny zásady spravedlivého procesu. Žalovaná se s jednotlivými důkazy vypořádala pouze paušálně a napadené rozhodnutí tak trpí nepřezkoumatelností. Odkázal na judikaturu NSS s tím, že napadené rozhodnutí požadavkům stanoveným touto judikaturou zjevně nevyhovuje, opomíjí řádné posouzení nových skutečností a důkazů, jež žalobce předložil, a které jasně prokazují zásadní změnu situace v jeho osobním postavení, tak i v kontextu zhoršující se politické situace v zemi původu. Veškerá tvrzení obsažená v žádosti žalobce i v jejích doplněních jsou doložena konkrétními a věrohodnými důkazy včetně soudních rozhodnutí, čestných prohlášení, zpráv lidskoprávních organizací a dokladů o udělení azylu otci žalobce v jiné evropské zemi. Navíc dle zjištění samotného žalovaného dochází v Turecku ve vztahu k členům hnutí Hizmet ke špatnému zacházení, a dokonce i k mučení, s čímž se však žalovaná vůbec nevypořádává a neodůvodňuje, proč na jedné straně v oficiálním dokumentu uznává, že v Turecku dochází k porušování lidských práv ve vztahu k přívržencům uvedeného hnutí, avšak na druhé straně nijak konkrétně nerozporuje tvrzení žalobce, že je přívržencem tohoto hnutí. Absence jakéhokoliv hodnocení důkazů předložených žalobcem k prokázání jeho příslušnosti k hnutí svědčí o nepřezkoumatelnosti rozhodnutí pro nedostatek důvodů a porušení zásady spravedlivého procesu. Ze spisu navíc nevyplyvá, že by správní orgán učinil jakékoli skutkové zjištění k osobnímu přesvědčení, aktivitám či postoji žalobce vůči hnutí Hizmet, přestože právě tyto skutečnosti mají z hlediska potenciálního pronásledování v zemi původu zásadní význam.

V.

Posouzení věci soudem

12. Řízení v projednávané věci je upraveno zákonem č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen s. ř. s.).
13. Soud rozhodl v souladu s ust. § 76 odst. b) s.ř.s. bez jednání.

VI.

Rozhodnutí soudu

14. Žaloba je důvodná.
15. Ze správního spisu má soud za prokázané, že v případě žalobce se jedná o další opakovanou žádost dle § 2 odst. 1 písm. g) zákona o azylu, neboť se jedná o jeho již čtvrtou žádost.

16. Dále má soud ze správního spisu mj. za prokázané, že: Žalobce byl rozhodnutím Policie ČR Odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort ze dne 8. 4. 2025 podle § 124 odst. 1 písm. b) zákona o pobytu cizinců zajištěn za účelem správního vyhoštění poté, co při kontrole totožnosti předložil padělaný občanský průkaz. Následně byl žalobce ztotožněn a bylo zjištěno, že se na území ČR nachází neoprávněně, a bylo s ním zahájeno správní řízení za účelem správního vyhoštění dle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 1,3,4 zákona č. 326/1999 Sb.
17. Žalobce podal dne 15. 4. 2025 žádost o udělení mezinárodní ochrany. Předložil rozhodnutí Švýcarské konfederace Státní sekretariát pro migraci ze dne 24. 7. 2023, jímž byl jeho otcí, A. T., přiznán status uprchlíka a udělen azyl, přičemž v rozhodnutí nejsou jeho důvody uvedeny.
18. Žalobce dále předložil záznamy o oznámení podané Policejnímu odboru boje proti terorismu, z nichž vyplývá, že dne 22. 6. 2018 byla přijata dvě telefonická oznámení o tom, že žalobce a jeho rodiče jsou napojeni na teroristickou organizaci FETO/PDY, skrývají se v Izmiru a mají v úmyslu nelegálně uprchnout z Turecka do zahraničí s tím, že po otcí žalobce je vyhlášeno pátrání kvůli jeho činnosti v rámci uvedené teroristické organizace.
19. Žalobce dále předložil přepis článku „Podezřelí z teroristické organizace FETO dopadeni na útěku“, v němž se uvádí, že „V Edirne bylo při pokusu o útěk do Řecka dopadeno 8 podezřelých včetně hledaných členů teroristické organizace Tetullah (FETO) Podle získaných informací odhalil 54. zásahový tým pohraniční jednotky velitelství... ve vojenském území zakázaném pásmu skupinu 8 osob, které se pokoušely uprchnout do Řecka. Vojsáci zadrželi tyto osoby: B. C. T....ve vojenském zakázaném pásmu...“
20. Ze zprávy o provedeném šetření ze dne 26. 3. 2019 vyplývá, že subjekty uvedené v oznámení evidovaném na odboru boje proti terorismu pod č. 16024 přijatém na lince pro hlášení teroristické činnosti „Alo 140“ dne 22. 6. 2018 a 16359 dne 22. 6. 2018 jsou totožné. U osoby žalobce v postavení obžalovaného nebyl nalezen žádný záznam při vyhledávání v databázi odboru boje proti terorismu. Trestnou činností je vstup do vojenských zakázaných oblastí. Otcem uvedené osoby je A. T., jehož trestná činnost spočívá v členství v ozbrojené teroristické organizaci. Při vyhledávání v databázi odboru boje proti terorismu bylo zjištěno, že ředitelství tohoto odboru v Izmiru zahájilo proti osobě žalobce vyšetřování pod sp. zn. 2016/90942 kvůli jejímu členství v ozbrojené teroristické organizaci FETO/Pdy. Tato zpráva však neobsahuje označení subjektu, který ji vypracoval, u nečitelných podpisů jsou uvedena čísla dvou policistů.
21. Ze zprávy Státního zastupitelství Izmirské provincie, Úřadu pro vyšetřování terorismu a organizovaného zločinu ze dne 16. 2. 2020 vyplývá, že guvernér považuje za vhodné zřídit komisi pro vyhodnocování podaných oznámení, jež by shromažďovala veškerá oznámení týkající se ozbrojené teroristické organizace FETO/PDY na jednom místě, aby je bylo možné urychleně klasifikovat a vyhodnotit s cílem splnit zákonné požadavky.
22. Z potvrzení o dobrovolnické činnosti vystavené subjektem Mozaiky Platform dialog z.s. ze dne 23. 4. 2025 vyplývá, že žalobce se v letech 2019–2020 zapojil jako dobrovolník do její činnosti.

23. Z čestného prohlášení M. B. C., tureckého státního příslušníka, ze dne 24. 4. 2025 vyplývá, že tento se v současné době nemůže vrátit do Turecké republiky z důvodu vážného rizika politického pronásledování, kdy po událostech v roce 2016 došlo v Turecku k rozsáhlým represím vůči osobám označeným za příznivce tzv. FETO. Tisíce lidí čelily zadržení, soudním procesům bez záruky spravedlivého řízení a různým formám nátlaku ze strany státních institucí. V té souvislosti mu v případě návratu hrozí vážné ohrožení jeho základních práv, osobní svobody a bezpečnosti, a proto setrvává mimo území Turecka, do něhož se za současných podmínek nemůže vrátit. Zároveň se obává, že žalobce by čelil podobným situacím a represím stejně jako tisíce dalších osob označených za příznivce FETO. Na základě uvedených skutečností mu byl v ČR uznán azyl. V případě potřeby je připravit svědčit u soudu a poskytnout další podrobnosti k uvedeným skutečnostem.
24. Z předloženého předvolání Státního zastupitelství v Izmiru, Úřadu pro vyšetřování teroristických trestných činů ze dne 18. 12. 2019 vyplývá, že žalobce byl, jakožto syn A., předvolán k podání výpovědi s tím, aby se dostavil do 10 dnů ode dne doručení oznámení v pracovní době. Předložená fotokopie originálu předvolání není opatřena razítkem uvedené instituce.
25. Žalobce při výslechu dne 8. 4. 2025 m.j. uvedl, že z Turecka přicestoval v roce 2018 na studentské vízum, dne 31. 7. 2023 byl do ČR předán v rámci Dublinského řízení, neboť si ve Švýcarsku podal žádost o azyl, je si vědom, že od 1. 8. 2023 pobývá v ČR neoprávněně. Při kontrole se prokázal padělaným občanským průkazem, neměl jinou možnost. V Turecku studoval vojenské gymnázium, po převratu jeho školu zavřeli, hledali jeho otce, chtěli jej zatknout, aby jeho otec přijel do Turecka. Otcí byl ve Švýcarsku udělen z politických důvodů azyl. Padělaný doklad si obstaral, neboť se nemůže vrátit do Turecka, tak chtěl mít nějaký doklad. Jeho cestovní pas měl platnost do 20. 9. 2021, díky koronaviru neměl možnost vyřídit si nový. Je svobodný, bezdětný, v zemi původu nemá zázemí, žije z prostředků, jež mu zasílá otec. Na území ČR není osoba, k níž by měl vyživovací či jinou povinnost, ani osoba, jež by jeho případné správní vyhoštění pocítovala jako zásah do svého soukromého života, nenavázal zde žádné ekonomické, společenské či kulturní vazby. V Turecku žije jeho matka a bratr. On se tam nemůže vrátit, neboť po převratu školu, na níž studoval, zavřeli, jeho kamarády uvěznila a všichni dostali doživotí, kdyby se tam vrátil, uvěznila by i jeho.
26. Žalobce následně, již prostřednictvím svého právního zástupce, požádal správní orgán o osobní pohovor, s tím, že při něm podrobně vysvětlí nová tvrzení a důkazy. Turecké úřady jeho aktivity dlouhodobě sledují, v případě návratu do Turecka bývají účastníci hnutí Hizmet, na něž je napojena i organizace MOZAIKY Platform Dialog z.s., trestně stíháni a šikanováni. To, že na něj dosud nebyl vydán oficiální zatykač, nevylučuje, že proti němu není vedeno utajené trestní stíhání. Novým důkazem je i čestné prohlášení žalobcovy matky potvrzující, že se turecká policie či ozbrojené milice nedávno dostavily do jejího domu s dotazem na žalobcův pobyt, přičemž zazněly vulgární výrazy a přímé výhrůžky fyzickou likvidací, potvrzující reálné riziko mučení, nezákonného zadržení a soudního stíhání při návratu do Turecka. Uvedl, že nové skutečnosti a důkazy předkládá až nyní z důvodu nezbytného času potřebného k jejich zadovážení (?), překladu a prostudování s tlumočníkem.
27. Podkladem pro vydání rozhodnutí byla zpráva Turecko, Ministerstvo Velké Británie, únor 2022 Turecko: Gulenistické hnutí ze dne 25. 1. 2023, z níž vyplývá, že Turecká

vláda připisovala pokus o státní převrat ze dne 15. 7. 2016 členům gulenistického hnutí a prohlásila, že toto je ilegální teroristickou organizací. Legislativně nejsou jednoznačně stanoveny definice teroristické organizace, v důsledku čehož lze zákony vykládat velmi širokým způsobem, a to je využíváno vládou k perzekuci odpůrců. Osoby mající vazby na gulenistické hnutí jsou mj. propouštěny ze státní správy, vystěhovávány z domů ve státním vlastnictví do 15 dnů, nemohou získat zaměstnání ve státní správě, ze shodných důvodů bylo uzavřeno více než 3 000 škol a univerzit. Vláda používá protiteroristickou legislativu k pronásledování rodinných příslušníků osob, jež jsou podezřívány z toho, že patří mezi gulenisty, cestování je omezeno pro členy širší rodiny, vyskytly se případy, kdy byly zatčeny manželky mužů podezříváných z toho, že patří mezi gulenisty, když se nepodařilo vypátrat manžela, avšak není jasné, o jak běžný jev se jedná. V případech, kdy má dotyčná osoba důvodný strach z pronásledování státem, nebude obecně schopna získat ochranu od státních orgánů a je nepravděpodobné, že bude moci tomuto nebezpečí uniknout přesídlením. Rodinným příslušníkům osob považovaných za gulenisty může také hrozit nežádoucí pozornost úřadu zahrnující možnost zatčení a zrušení platnosti cestovního pasu. Nebezpečí, jemuž je rodinný příslušník vystaven, se obecně zvyšuje v závislosti na míře zapojení jeho příbuzného do činnosti hnutí. Jména osob nařčených z členství v uvedeném hnutí jsou uveřejňována, což může způsobit značné společenské stigma a omezení, tito rodinní příslušníci se musí výslovně distancovat od účasti svého příbuzného na hnutí, aby se vyhnuli stigmatu. Zároveň neexistuje žádná jednoznačná odpověď na otázku, jak se turecká vláda chová k příbuzným (údajným) gulenistům, přičemž záleží na konkrétní situaci a zejména u příbuzných vysoce postavených gulenistů existuje riziko, že se stanou terčem nežádoucí pozornosti tureckých úřadů.

28. Ze Závazného stanoviska MV ČR k možnosti vycestování žalobce do Turecka vyplývá, že toto je možné, neboť po posouzení jeho výpovědí a hlavních motivů k odchodu z vlasti a aktuálních informačních pramenů a dalších podkladů závazného stanoviska, žalobce neuvedl, a správní orgán ani nenalezl žádné skutečnosti, na základě nichž by mu mohlo v případě návratu do vlasti hrozit skutečné nebezpečí ve smyslu ust. § 179 zákona o pobytu cizinců. Z výpovědi žalobce zcela jednoznačně vyplynulo, že svoji vlast opustil dobrovolně, bez jakýchkoliv problémů, odcestoval v první řadě za účelem studia, nikoli z důvodů, jež popisuje v protokolu o výsledku ze dne 8. 4. 2025. Dále pak hovořil o tom, že by mohl mít ve vlasti problémy, že by jej uvěznili, aby tak přinutili k návratu jeho otce. Je zřejmé, že k žalobci neexistuje žádný adresný zájem, jeho matka i bratr jsou v Turecku bez jakýchkoliv problémů. Správní orgán má za to, že žalobce uvádí obavy z návratu pouze aby vygradoval svůj příběh ve svůj prospěch a tím dosáhl pozitivního rozhodnutí či zvrátil rozhodnutí o správním vyhoštění. Dále žalovaný konstatoval, že žalobce neuvedl, že by měl ve vlasti jakékoliv problémy s tamními státními orgány, svou vlast opustil zcela legálně přes oficiální hraniční přechod na základě vlastního platného cestovního dokladu, aniž by mu v tom kdokoli bránil či měl jakékoliv problémy, přičemž pokud by byl pro státní orgány natolik zájmovou osobou, jak tvrdí, zcela jistě by mu neumožnily zemi opustit.
29. Dalším podkladem rozhodnutí je Informace OAMP z 6. 8. 2024 Turecko, Bezpečnostní a politická situace v zemi, Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv.
30. K rozhodnutí o udělení azylu otci žalobce soud uvádí, že z fotokopie originálu rozhodnutí o azylu uděleném otci žalobce A. T. Švýcarskou konfederací Státním sekretariátem pro migraci ze dne 24. 7. 2023 zjistil, že toto není opatřeno razítkem ani

není uvedena konkrétní osoba, jež je vydala a v rozhodnutí nejsou jeho důvody uvedeny. Z tohoto rozhodnutí proto nejsou ani zřejmé důvody, pro něž byl otci žalobce azyl udělen a nelze proto dovodit, že tyto důvody jsou ve svých důsledcích azylově relevantními skutečnostmi i v případě žalobce.

31. Přepis článku informujícího o zadržení osob v zakázaném vojenském pásmu obsahuje jméno žalobce, avšak není v něm uveden odkaz na internetový článek či jiný zdroj, v němž byl zveřejněn, přiložen není ani jeho originální text. Dle zprávy o provedeném šetření ze dne 26. 3. 2019 se žalobce dopustil trestné činnosti spočívající ve vstupu do vojenských zakázaných oblastí, což podporuje závěr o autenticitě uvedeného článku. Zároveň je ve zprávě uvedeno, že otec žalobce je evidován jako člen teroristické organizace, avšak bez bližší specifikace této organizace.
32. Rozhodnutím žalovaného ze dne 19. 7. 2021 č.j. OAM-675/ZA-ZA11-ZA17-2020 nebyla žalobci dle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu udělena mezinárodní ochrana. V tomto řízení žalobce udělil, že žádost podal, neboť jeho otec je v Turecku vyšetřován na svobodě, ale v minulosti byl i ve vazbě. Žalobce dříve studoval na škole provozované hnutím Hizmet a má obavu, že může být v otcově věci povolán před soud jako svědek. S vycestováním z Turecka neměl žádné obtíže. Otec byl na pobočce hnutí Hizmet, používal jako komunikační prostředek aplikaci, jež byla využívána vojenskými pučisty při pokusu o vojenský převrat v roce 2016, čímž na sebe upozornil. Je vyšetřován na svobodě, hrozí mu až šestiletý trest, má soudní zákaz vycestovat do zahraničí. V červnu 2016 se celá rodina pokusila opustit ilegálně Turecko, avšak byli zadrženi a vrátili se zpět. Žalobce o mezinárodní ochranu požádal poté, co se mu nepodařilo zlegalizovat si v ČR další pobyt v souvislosti se studiem.
33. Z rozhodnutí žalované ve věci mezinárodní ochrany žalobce ze dne 30. 3. 2022 č.j. OAM-969/ZA-ZA11.ZA17-2021 vyplývá, že žalobcova druhá žádost o mezinárodní ochranu byla posouzena jako nepřípustná podle § 10a odst. 1 písm. e) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a řízení o udělení mezinárodní ochrany bylo podle § 25 písm. i) zákona o azylu zastaveno. V rámci tohoto řízení uvedl, že důvody žalobcovy druhé žádosti jsou stejné jako při první žádosti, na radu otcova právníka opustil Turecko, aby nebyl spojen s organizací FETO. Jediná nová skutečnost je ta, že se na něj nedávno přišla zeptat policie, zajímala se o místo jeho pobytu, má zato, že jej policisté chtějí vyslechnout ve věci vyšetřování jeho otce, zároveň má snahu o legalizaci dalšího pobytu za účelem studií, neboť si nestihl prodloužit své původní studentské vízum a z tohoto důvodu si požádal o mezinárodní ochranu. správní orgán konstatoval, že od doby, kdy byla meritorně posuzována předchozí žádost žalobce, tj. od r. 2021, nedošlo v Turecku k žádné změně představující novou skutečnost ve smyslu ust. § 11a odst. 1 písm. b) zákona o azylu. Žaloba proti tomuto rozhodnutí byla rozsudkem Městského soudu v Praze č.j. 20 Az 15/2022-36 ze dne 21. 6. 2023 zamítnuta.
34. Dne 4. 8. 2023 bylo vydáno žalovaným rozhodnutí č.j. MV-131094-2/OAM-2023 o třetí žádosti žalobce o mezinárodní ochranu, již žalobce odůvodnil tím, že bude-li nucen vrátit se do Turecka, bude tam zatčen a v ohrožení života z již dříve tvrzených důvodů a proto, že jeho otec získal azyl ve Švýcarsku. správní řízení bylo dle ust. § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu zastaveno.
35. Dle § 11a odst. 3 zákona o azylu „*Podal-li cizinec další opakovanou žádost o udělení mezinárodní ochrany a nelze-li se s ohledem na předchozí řízení nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k*

hrozbě vážné újmy podle § 14a důvodně domnívat, že by cizinec mohl být vystaven pronásledování, že mu hrozí vážná újma nebo že již splňuje důvody pro udělení azylu nebo doplňkové ochrany za účelem sloučení rodiny podle § 13 a 14a, ministerstvo řízení usnesením zastaví.“

36. Z dikce uvedeného ustanovení je zřejmé, že je to zejména žalobce, koho tíží břemeno tvrzení a důkazní, a kdo musí tvrdit a prokazovat, že jsou v jeho případě nové skutečnosti nebo že došlo k podstatné změně okolností, které je nutno vzít v potaz a nebyly žalobci známy v době řízení o jeho předchozích žádostech. Tyto případné nové skutečnosti zároveň musí být takového charakteru, že jde o podstatnou změnu okolností se vztahem k pronásledování nebo hrozbě vážné újmy a žadatel je musí uvést ve svém podání, přičemž ne každá nová skutečnost naplní tyto podmínky. Zároveň žalovaný není zcela zbaven povinnosti své závěry řádně odůvodnit, k tomu viz. rozsudek NSS ze dne 3. 10. 2017, č. j. 9 Azs 185/2017 – 38 „*Odůvodnění správního rozhodnutí o zastavení řízení o další opakované žádosti o udělení mezinárodní ochrany podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, musí obsahovat zdůvodněný závěr, že 1) cizinec v další opakované žádosti neuvádí žádné nové skutečnosti či zjištění relevantní z hlediska azylu nebo doplňkové ochrany, které nemohl uplatnit v předchozích žádostech, 2) nedošlo k takové zásadní změně situace v zemi původu, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.*“
37. Posuzovaná žádost o mezinárodní ochranu je čtvrtá v pořadí, předchozí žádosti byly zamítnuty, dne 16. 12. 2021 bylo vydáno rozhodnutí o správním vyhoštění žalobce z území EU na 6 měsíců, žalobcovo odvolání proti tomuto rozhodnutí bylo zamítnuto, avšak žalobce nevycestoval. Soud s ohledem na výše uvedené přezkoumával, zda žalobce v řízení o čtvrté žádosti uvedl nové skutečnosti nebo podstatnou změnu okolností, které měly být vzaty v potaz a nebyly uvedeny již v předcházejících žádostech o mezinárodní ochranu, resp. nebyly uvedeny proto, že žalobci nebyly známy; současně s tím soud přezkoumal, zda se situace v zemi žalobce změnila natolik, aby odůvodňovala přiznání některé z forem mezinárodní ochrany, resp. nové zhodnocení těchto důvodů.
38. Žalobce v řízení před správním orgánem svoji čtvrtou žádost nově odůvodnil tím, že je neregistrovaným členem a aktivním sympatizantem hnutí Hizmet, ačkoli doposud tuto činnost přičítal pouze svému otci a ke své osobě v předchozích řízeních uváděl pouze to, že v minulosti docházel na školu spojenou s tímto hnutím, a byl na několika schůzkách uvedeného hnutí se svým otcem, přičemž vůbec nezmínil žádné své vlastní osobní a přímé aktivity ve prospěch tohoto hnutí a již vůbec ne své členství a sympatizantství ani podezření na toto jeho členství ze strany tureckých orgánů. Žalobce žádné konkrétní důvody své čtvrté žádosti neuvedl, ačkoli byl poučen, že s ním za tímto účelem nebude veden žádný pohovor, a proto musí vše prezentovat v rámci své opakované žádosti či poté písemně. I přes toto poučení se žalobce před policejním orgánem, jak vyplývá z protokolu o výsledku ze dne 8.4.2025, vůbec nezmínil, že by mu hrozilo nebezpečí z důvodu sympatií s uvedeným hnutím, a to přesto, že byl výslovně dotázán, zda mu po návratu hrozí nějaké nebezpečí. Jeho výpověď tak je v přímém rozporu s jeho aktuálním tvrzením, jež následně učinil prostřednictvím svého právního zástupce v krátkém časovém odstupu. Soud proto souhlasí s postupem žalovaného, který nevyhověl návrhu žalobce na opětovné provedení jeho výsledku s odkazem na skutečnost, že žalobce byl po podání žádosti řádně poučen, že s ním nebude veden žádný pohovor a musí tedy vše uvést v rámci své opakované žádosti. Žalobcova argumentace, že nové skutečnosti a důkazy předkládá až nyní z důvodu nezbytného času potřebného

k jejich zadovávání,(?) překladu a prostudování s tlumočníkem jsou nevěrohodná, neboť žalobci nic nebránilo, aby je uvedl již v rámci své žádosti či zmíněného pohovoru. Nelze pominout, že žalobce začal nové skutečnosti tvrdit až prostřednictvím svého právního zástupce. Je to přitom právě sám žalobce, od něhož se očekává, že autenticky a věrohodně uvede nové skutečnosti, ev. předloží nové důkazy potvrzující existenci azylově relevantních důvodů a odůvodní, z jakého důvodu je nemohl uplatnit v předchozích řízeních. Z tohoto důvodu soud shledává jeho tvrzení jako účelová a vykonstruovaná.

39. Soud souhlasí s konstatováním žalované, že žalobcem předložené články z internetových serverů pochází z let 2016 až 2023 a žalobce je tedy mohl předložit již v rámci předchozích řízení. Soud však nesouhlasí s konstatováním žalované, že se uvedené články netýkají konkrétně žalobcova případu a jeho osoba v nich ani není nikde uvedena. Konkrétně v článku informujícím o zadržení osob v zakázaném vojenském pásmu je uvedeno jméno žalobce, avšak není v něm uveden odkaz na internetový článek či jiný zdroj, v němž byl zveřejněn – a že byl skutečně zveřejněn – a přiložen není ani jeho originální text. Z obsahu tohoto článku však zároveň vyplývá, že k tvrzenému zadržení žalobce došlo v době jeho pobytu v Turecku, tedy ještě před podáním jeho první žádosti o mezinárodní ochranu, tedy tento důkaz a skutková tvrzení mohl uplatnit i v předchozích řízeních. Zároveň je doložena zpráva o provedeném šetření ze dne 26. 3. 2019, dle níž se žalobce dopustil trestné činnosti spočívající ve vstupu do vojenských zakázaných oblastí, přičemž se jedná o zprávu a skutečnosti, na něž žalobce mohl odkázat již v předchozích řízeních a nejedná se proto opět o nové skutečnosti. Za této situace se tedy lze ztotožnit se závěrem správního orgánu, že nově uváděné skutečnosti jsou zcela účelově vytvořené za situace, kdy žalobce zároveň neuvádí žádné důvody, pro něž uvedené zprávy a v nich uvedené skutečnosti nebyly, ev. nemohly být předmětem zkoumání důvodů žádosti o mezinárodní ochranu v předchozích řízeních. Soud zároveň souhlasí s tím, že žalobci naprosto nic nebránilo sdělit veškeré zásadní skutečnosti správnímu orgánu písemnou cestou v souladu s poučením, jež se mu dostalo, ještě před tím, než bylo převzato jeho právní zastoupení.
40. Novou skutečností je čestné prohlášení M. B. C. ze dne 24. 4. 2025, avšak toto neobsahuje žádné skutečnosti, jež by bezprostředně prokazovaly existenci azylově relevantních důvodů v žalobcově případě.
41. Skutečnostmi týkajícími se udělení azylu žalobcovu otci se žalovaný zabýval v rámci předchozích řízení a byly i předmětem soudního přezkumu. Ani tyto proto nejsou novými skutečnostmi, které by se objevily až po předchozím rozhodnutí.
42. Námitku, že žalovaná nevzala v potaz, že žalobce je v současné době ve špatném psychickém stavu, zažívá opakované panické ataky a byly mu podány léky, po kterých byl otupělý a spavý, soud neshledal důvodnou s ohledem na to, že žalobce v průběhu správního řízení tyto skutečnosti neuváděl, a proto je logicky ani žalovaná nemohla nijak zohlednit. Žalobce navíc ani neuvádí, zda a jaký vliv tyto nově tvrzené skutečnosti mají na existenci nových skutečností či zjištění týkající se důvodů svědčících o azylově relevantních skutečnostech v jeho případě či na jeho schopnost vylicit rozhodující skutečnosti.
43. Nelze zároveň pominout, že žalobce o mezinárodní ochranu požádal až poté, co byl zajištěn v reakci na to, že se při kontrole prokázal padělaným dokladem. K tomuto dokladu uvedl, že si jej opatřil, neboť má v Turecku problémy, nemůže se tam proto

vrátit a chtěl mít nějaký doklad, neboť jej Švýcarsko vrátilo do ČR. Svůj cestovní pas má propadlý, z důvodu koronaviru neměl možnost vyřídit si nový. Zároveň si je vědom toho, za jakých podmínek může v ČR pobývat. Opakovaně uvedl, že chce v ČR studovat, avšak nijak tento úmysl nekonkretizoval a hodnověrně neodůvodnil, proč nedokončil studium za situace, kdy do ČR přicestoval již v roce 2018 právě na studentské vízum. V té souvislosti je třeba zmínit, že samotnou epidemii koronaviru, na niž se žalobce odvolává, nelze považovat za relevantní důvod nedokončení studia, stejně tak jako nelze považovat za adekvátní žalobcem uvedené důvody opatření padělaného dokladu.

44. Z potvrzení o dobrovolnické činnosti vystavené subjektem Mozaiky Platform dialog z.s. ze dne 23. 4. 2025 vyplývá, že žalobce se v letech 2019–2020 zapojil v ČR jako dobrovolník do jeho činnosti, avšak opět se nejedná o novou skutečnost, jež nemohla být předmětem zkoumání v rámci předchozích řízení a žalobce zároveň ani netvrdí, že by tuto skutečnost nemohl bez svého zavinění prokázat či alespoň uvést v předchozích řízeních. Žalovaný se s tímto důkazem ve svém rozhodnutí výslovně nevypořádal, avšak nejedná se o novou skutečnost, tudíž to nemá vliv na hodnocení napadeného rozhodnutí.
45. Je nezbytné zopakovat, že žalobci se dne 26. 8. 2024 dostalo velmi podrobného poučení o jeho situaci a následcích souvisejících s odůvodněním jeho žádosti viz „*V případě další opakované žádosti nebudete vyzván k poskytnutí údajů k Vaší žádosti o udělení mezinárodní ochrany a ani s Vámi nebude proveden pohovor. Při předběžném posouzení Vaší žádosti bude tedy OAMP vycházet pouze z informací, které uvedete písemně v žádosti, případně které ke své žádosti doložíte. Důvody pronásledování nebo hrozby vážné újmy s důrazem na podstatnou změnu okolností uveďte tedy již v samotné žádosti.*“ Z výše uvedeného vyplývá, že žalobce byl zcela konkrétním a vyčerpávajícím způsobem poučen, co se týká nezbytnosti uvést již ve své žádosti veškerá relevantní tvrzení a s tím spojeným faktem, že nebude přistoupeno k pohovoru či jinému doplnění vysvětlení důvodů uvedených v žádosti. Tím, že žalobce neuvedl ve své žádosti žádné nové důvody a skutečnosti, ani netvrdil, že by bez své viny nebyl schopen tyto předložit či alespoň zmínit v rámci předchozích řízení, nebylo ze strany žalované nezbytné, aby se jej na cokoli doptávala či jej nechávala cokoli doplňovat v rámci pohovoru či se zabývala důkazy předloženými jeho právním zástupcem za situace, kdy nastíněný obsah předložených důkazů nemá podklad v žalobcově žádosti o mezinárodní ochranu ani v jeho výpovědi ze dne 8. 4. 2025. Všechna výše uvedená tvrzení mohl žalobce uvést již v předchozích řízeních před žalovaným, nicméně tak neučinil. Je nezbytné zároveň uvést, že to je právě žalobce, od něhož se právem a logicky očekává, že spontánním věrohodným způsobem podá správnímu orgánu svůj ucelený azylový příběh a zdůrazní konkrétní skutečnosti, pro něž se domnívá, že u něj existují azylově relevantní důvody. V posuzované věci tomu tak však není, naopak skutečnosti, jež žalobce uvedl a důkazy, jež předložil až v situaci, kdy zmocnil k zastupování svého právního zástupce, působí vykonstruovaně a účelově.
46. Nutno také konstatovat, že bezpečnostní situací v zemi původu se žalovaná zabývala již v předchozích žádostech žalobce, přičemž v mezidobí nedošlo k žádné změně. Žalovaná se bezpečnostní situací v zemi původu i v rámci posuzovaného řízení zabývala dostatečně, shromáždila dostačující podklady a dospěla k přiléhavému závěru, že v Turecku nedošlo od předchozí žádosti žalobce k takové zásadní změně situace, která by mohla zakládat opodstatněnost nové žádosti.

47. V podání žalobce ze dne 23. 4. 2025 jsou deklarovány přílohy, mj. čestné prohlášení F. S. a otce a matky žalobce, důkazy o vyšetřování a rozhodnutí týkající se trestné činnosti otce žalobce, dle dalšího textu mj. z 18. 12. 2024, avšak jejich překlad se ve správním spise nenachází. Z tohoto důvodu má soud zato, že z tohoto důvodu nelze jednoznačně a podloženě rozhodnout o žádosti žalobce a posoudit, zda zde existují nové skutečnosti, jež mohou být důvodem pro udělení mezinárodní ochrany.
48. Žalobce namítal, že mu nebylo umožněno vyjádřit se ke všem podkladům rozhodnutí, přičemž tato námitka je důvodná. I ve správním řízení, v němž bylo rozhodnuto podle § 11a odst. 3 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu je povinností správního orgánu umožnit žalobci seznámit se s podklady rozhodnutí a vyjádřit se k nim, přičemž tato povinnost vyplývá z ust. § 36 odst. 3 správního řádu a platí pro všechna správní řízení, pokud zvláštní zákon výslovně nestanoví výjimku, což však § 11a odst. 3 zákona o azylu nečiní. Toto právo je jednou z podmínek pro zachování práva na spravedlivý proces a dodržení zásad správního řízení podle správního řádu, přičemž v posuzované věci žádný z podkladů nepodléhal režimu utajení, který by uvedené pravidlo korigoval.
49. Na základě posledních dvou uvedených důvodů proto dospěl soud k závěru, že žaloba je důvodná, neboť za daného stavu nelze s jistotou tvrdit, že žalobce neprokázal žádný nový důvod nebo podstatnou změnu okolností vztahujících se k jeho možnému pronásledování z důvodů uvedených v § 12 nebo k hrozbě vážné újmy podle § 14a zákona o azylu a zároveň došlo k porušení procesního práva žalobce, a proto soud napadené rozhodnutí v souladu s ust. § 76 odst. 1 b) a c) s. ř. s. zrušil, byť se s ostatními závěry žalované zcela ztotožňuje. Věc byla zároveň vrácena žalované k dalšímu projednání, přičemž tato je právními závěry soudu vázána.

VII.

Náklady řízení

50. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., kdy na náhradu nákladů řízení má právo žalobce, který je právně zastoupen, a jenž měl ve věci plný úspěch. Žalobce požadoval náhradu nákladů řízení v celkové výši 24 538,80 Kč představující odměnu za 1 úkon právní služby dle § 11 odst. 1 písm. a) vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění (dále jen advokátního tarifu) za přípravu a převzetí zastoupení a 3 úkony právní služby dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu za sepsání žaloby, vyjádření z 28. 5. 2025 a ze dne 30. 5. 2025, dále 4 režijní paušály po 450 Kč dle § 13 advokátního tarifu a 21 % DPH z uvedených částek.
51. Žalobce reagoval písemným vyjádřením ze dne 28. 5. 2025 a 30. 5. 2025 na vyjádření žalované ze dne 20. 5. 2025, přičemž jeho druhé vyjádření neobsahuje žádné nové skutečnosti, ani takové, jež by nemohl uvést a neuvedl ve svých předchozích podáních, z tohoto důvodu mu soud odměnu za písemné vyjádření ze dne 30. 5. 2025 nepřiznal. Celková výše přiznaných náhrad nákladů řízení tak činí 18 404 Kč a zahrnuje odměnu za výše uvedené 3 úkony právní služby po 4 620 Kč v celkové výši 13 860 Kč, 3 režijní paušály po 450 Kč a 3 194 Kč představující DPH z uvedených částek. Pariční lhůta byla stanovena v délce 30 dnů od právní moci rozhodnutí.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat do dvou týdnů po jeho doručení kasační stížnost. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. Lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 8. 7. 2025

Mgr. Jaroslava Křivánková v.r.
samosoudkyně